

در ماه‌ها؛ گذشته وضع نامطلوب اقتصادی کشور در روزنامه‌ها؛ های زنجیره‌ها؛ ای بازتاب ویژه‌ها؛ ای پیدا کرده است، بی‌ها؛ آنکه مدعیان اصلاحات بگویند برای حل این مشکلات چه کرده‌ها؛ اند؟! کافی است روزنامه‌ها؛ های این جریان را در چند ماه گذشته از سر دقت ورق بزنید تا ببینید جریانی که در وضعیت کنونی سهم عمده‌ها؛ ای داشته است چگونه با فرار به جلو در صندلی مطالبه‌گری نشسته و انتقاد می‌کند. به نمونه‌ها؛ هایی از این گزارشات که در یک ماه گذشته منتشر شده اشاره کرده و بسنده می‌کند؛ کنیم، روزنامه زنجیره‌ها؛ ای بهار 30 آبان سال جاری در گزارشی به طرح رونق تولید پرداخته و این طرح را کم‌ها؛ رمق و مایوس‌ها؛ کننده خوانده و نوشت: بازدهی نامناسب طرح رونق تولید در سال جاری به دلایل مختلف از جمله عدم استقبال واحدهای تولیدی و سخت‌ها؛ گیری‌ها؛ های نظام بانکی موجب شده تا با انتقادات تند و تیزی در این راستا همراه باشیم و تولیدکنندگان این طرح را در عمل ناموفق بدانند.

روزنامه آرمان نیز در همین روز در مطلبی نوشت: «هم بیکاری تشدید شده و هم شرایط رکود تورمی بر اقتصاد حاکم شده است. ضمن اینکه نه تنها فقر مطلق در کشور از بین نرفته، بلکه درصد بالایی از گرفتاران به فقر نسبی نیز فقیر مطلق شده‌ها؛ اند.»

روزنامه زنجیره ای قانون نیز در شماره 4 آذر خود نوشت: حسن روحانی زودتر از همیشه با موج انتقادات و افول محبوبیت مواجه شده است، افول تدریجی، واژه‌ها؛ ای؛ توان برای دور دوم مسئولیت روسای جمهور پس از جنگ در ایران به کار برد. اگر دوران جنگ تحمیلی را دوران یکدلی و همه در خدمت جنگ بدانیم، به طور طبیعی مسئولان ارشد نیز تمام حمیت خود را بر رفع نیازهای جبهه‌ها؛ ها و حفظ نهال نوپای انقلاب در برابر بادهای مخالف سهمگین داخلی و خارجی قرار داده بودند. اما در دوران پس از جنگ، روسای جمهور با سیر بسیار متفاوت و متناقضی از محبوبیت و فرجام مواجه شدند.»

محمد تقی فاضل میبدی؛ فعال سیاسی اصلاح‌ها؛ طلب نیز در مصاحبه با روزنامه آرمان که در شماره 7 آذر این نشریه منتشر شد گفت: «روحانی انگیزه‌ها؛ های خود را از دست داده است و از انتظاراتی که در کارزار انتخاباتی برای مردم ایجاد کرد امروز تا حدودی فاصله گرفته است... اگر به پای درد دل مردم در کوچه و بازار بنشینیم درمی‌ها؛ یابیم که جامعه چندان از وضعیت اقتصادی رضایت خاطر ندارد. بنابراین اگر قرار بر این باشد که روحانی در آینده به همین صورت حرکت کند، مردم چندان از او راضی نخواهند بود.»

روزنامه بهار نیز در شماره 8 آذر سال جاری نوشت: مردم در خرداد 96 با غلبه بر ناامیدی‌ها؛ ها و با امید به بهبود شرایط کشور نام حسن روحانی را «تکرار» کردند. با نگاهی به نظرسنجی‌ها؛ ها شاهد آن هستیم که محبوبیت روحانی به همان میزان که در همین چند ماه پیش و روزهای انتخابات 96 اندک افزایش می‌ها؛ یافت حالا رو به افول می‌ها؛ رود و نشانه‌ها؛ هایی از نارضایتی در جامعه نمود پیدا می‌ها؛ کند.

روزنامه قانون نیز در صفحه اقتصاد شماره روز پنجشنبه 9 آذر نوشت: درپنج سال گذشته، عملکرد موفقیت‌ها؛ آمیزی در زمینه بهبود فضای کسب و کار مشاهده نشده است. اگر به همین ترتیب پیش برویم، امکان رقابت با کشورهای دیگر منطقه را به طور کامل از دست خواهیم داد، موانع کسب و کار در کشور ما به دلیل دولتی بودن اقتصاد ماست.

روزنامه آرمان نیز در شماره 11 آذر خود نوشت: به‌ها؛ ها؛ زورم به‌ها؛ عنوان مؤده به ملت ایران، آثار واقعی آن در زندگی روزمره مردم آشکار نشده که یکی از مهمترین علل آن کاهش سرعت گردش پول به‌ها؛ زورم بیش از دوبرابر شدن میزان حجم نقدینگی‌ها؛ است که ریشه در اختلاس‌ها؛ ها و فساد مالی دستگاه فربه دیوانسالاری دارد.

متاسفانه آمارهای اعلامی، چه از سوی بانک مرکزی و چه از سوی مرکز آمار ایران، مطابق با واقعیت‌ها؛ های اقتصادی نیست. بازی با عدد و رقم نتایجی را به بار می‌ها؛ آورد که فقط مطلوب مسئولان دولتی است. به همین جهت آثار آن در بهبود وضع معیشت، مسکن و بهداشت دیده نمی‌ها؛ شود. خط فقر افزایش‌ها؛ یافته و فاصله بین فقیر و غنی عمیق‌ها؛ تر شده و بهای مسکن در عین رکود زیاد شده و درمقابل، بهای اجاره مسکن با سرعت بیشتری رشد کرده است، در حدی که کمر اجاره‌ها؛ نشینان را از بابت اجاره‌ها؛ بها که حدود 60 تا 70 درصد از میزان حقوق و درآمد آنان را تشکیل می‌ها؛ دهد، شکسته است. جمع کثیری از مردم به روزمرگی افتاده و برای زنده‌ها؛ ماندن تلاش می‌ها؛ کنند. مهم‌ها؛ ترین وعده‌ها؛ های دولت یازدهم و اینک دولت دوازدهم که بیش از صد روز از آغاز زمامداری‌ها؛ اش گذشته، حل چالش بیکاری، مسکن و احقاق حقوق از دست‌ها؛ رفته سپرده‌ها؛ گذاران بانکی و موسسات پولی- مالی فاقد یا دارای مجوز بوده است که البته در هیچ‌ها؛ کدام تا این لحظه حاصلی به دست نیامده است.

گزارشاتی که در روزنامه‌ها؛ های زنجیره ای 15 روز اول آذر ماه سال جاری منتشر شده و به مختصری از آن‌ها؛ اشاره شد نشان از آن دارد که مدعیان اصلاحات به خوبی از وضعیت بد اقتصادی کشور آگاه هستند، آنان در این وضعیت بد سهم بسزایی دارند و بایستی پاسخگو باشند ولی در صندلی مدعی و طلبکار نشسته و خود را برای 1400 آماده می‌ها؛ کنند!

ما روحانی را رئیس‌ها؛ جمهور کردیم ولی ...!

روزنامه زنجیره و ای بهار در شماره روز شنبه خود طی گزارشی تصریح کرده است: «با نگاهی به چند ماهی که از دولت دوازدهم می‌گذرد شاهد آن هستیم که رابطه میان دولت اعتدال و بدنه اجتماعی حامی آن دچار تنش‌هایی شده است. بخش قابل توجهی از آنان که با امید به حسن روحانی رای داده‌اند همان بدنه اجتماعی جریان اصلاح و طلب است و مهمترین دلیل آن‌ها برای «تکرار» نام روحانی توصیه بزرگان جریان اصلاح و طلبی بوده است. به بیان دیگر حامیان اصلاحات به امید آنکه شاهد دولتی اصلاح و طلب‌تر از دولت اول روحانی باشند رای خود را به نام «شیخ دیپلمات» به صندوق‌های رای ریختند.»

بهار در گزارش خود ادامه داده است: روحانی هم در دوران تبلیغات انتخابات و حتی چند هفته پس از برگزیده شدن از سوی مردم نیز به گونه‌ای رفتار کرده بود که نوعی چراغ سبز به خواسته‌های اصلاح و طلبانه رای دهندگان بود. اما پس از گذشت مدتی از انتخابات ۹۶ آنچه در صحنه عمل رخ داد با آنچه تصور می‌شد فاصله گرفت؛ فاصله‌ای ناخوشایند که نشانگر دوری سران دولت از حامیان اصلاح و طلبشان بود. این وضعیت که در یکصد روز اخیر ادامه دار بود در نهایت سبب آن شده است که بخشی از جامعه که در انتخابات ۹۶ حامی روحانی بودند به اعلام پشتیبانی و ندامت از حمایت خود روی بیاورند. اعلام پشتیبانی از رای و حمایت از روحانی که ابتدا از سوی چهره‌های مشهور در هنر و ورزش که به اصطلاح «سلبریتی» خوانده می‌شوند شروع شد کم کم به متن جامعه هم رسید و شاهد ایجاد جوی از ناامیدی در اقشاری از جامعه هستیم که تا همین چند ماه پیش مشغول حمایت پر شور و نشاط از حسن روحانی بودند.

بهار در پایان نتیجه گرفته است: «اگر جریان اصلاحات بخواهد هر تصمیمی که از سوی دولت روحانی اتخاذ می‌شود را به طور صددرصدی تایید کند قطعا در آینده‌ای که چندان هم دور نیست با رویگردانی مردم روبرو خواهد شد.»

روزنامه قانون نیز در گزارشی نوشته است: «رای دهندگان به روحانی به حق به او انتقاد می‌کنند و انتظار دارند که دولت محترم هم به این انتقادات توجه ویژه نشان دهد اما هرگز از انتخاب او پشتیبان نیستند، زیرا اگر جناح رقیب به پیروزی می‌رسد و برنامه‌ها و سیاست‌های خود را عملی می‌کند اساسا جایی برای انتقاد و بحث بر سر این مسائل باقی نمی‌ماند.»

قانون به این سوال پاسخ نمی‌دهد که انتقاد از وضعیت بد اقتصادی موجود چگونه در صورت شکست روحانی در انتخابات سال گذشته بایستی متوجه دولت بعد از او می‌شد و همچنین امروز که روحانی به پیروزی رسیده و بیش از 120 روز نیز از دولت دوازدهم گذشته است تقصیر ادامه وضعیت بد اقتصادی که این روزنامه‌ها در دوره تبلیغات انتخاباتی از آن حمایت کردند متوجه کیست؟

به خاطر حمایت از روحانی مورد انتقاد قرار گرفته‌ام؛

صادق زیباکلام یکی از مدعیان اصلاحات که تلاش زیادی برای پیروزی روحانی در انتخابات به عمل آورد و در هر جایی که به فکرش می‌رسید نوشت و سخنرانی کرد نیز در یادداشتی که روزنامه زنجیره و ای اعتماد آن را منتشر کرده است حمایت گذشته خود از روحانی را موجب انتقادهای شدید از خود در روزهای گذشته دانست.

وی نوشته است: ناراضی‌هایی از دولت آقای روحانی چه در شهرستان‌ها و چه در تهران از اوایل سال تحصیلی خیلی پررنگ بود و این را در گردهمایی‌ها و دانشجویی‌ها دیدم. حتی در اجتماعاتی که قبل از اینکه دانشگاه‌ها باز شوند، در تابستان و مناسبت‌ها مختلف می‌رفتیم، این امر قابل مشاهده بود. با شروع سال تحصیلی ناراضی‌ها پررنگ‌تر شد. بنده خیلی در دوران انتخابات ریاست جمهوری دوازدهم برای حمایت از آقای روحانی کمپین کرده بودم. از این حیث خیلی در معرض انتقاد قرار می‌گرفتم.

زیباکلام در تشریح وضعیت موجود ادامه می‌دهد: خیلی از اصلاح و طلبان به سبب حمایت از دولت در معرض اتهام بودند. همچنین در میان رهبری اصلاح و طلبان این سوال که «با روحانی چه باید کرد» مطرح شد. به موازات طرح این پرسش گفته شد که بهتر است تا آقای جهانگیری در دولت نماند چون عدم محبوبیت دولت می‌تواند برای آقای جهانگیری مضر باشد. برنامه اقتصادی آقای روحانی به گونه‌ای نبود که امید داشته باشیم تا در انتهای تونل بعد از چهار سال نوری دمیده خواهد شد. برخی اصلاح و طلبان معتقد بودند که اگر آقای جهانگیری از دولت کنار بکشد، می‌تواند یکی از گزینه‌های جدی اصلاح و طلبان برای ۱۴۰۰ باشد اما اگر در دولت بماند شانس اینکه نامزد جدی اصلاح و طلبان باشد، از بین می‌رود. این بود که هشتگ عبور از روحانی و کمپین از رای به روحانی پشتیبانیم مطرح شد.

با این وجود زیباکلام توصیه می‌کند که حمایت از روحانی ادامه یابد و می‌نویسد: «بهتر است که به جای دست شستن از روحانی تلاش کنیم تا دولت شکست نخورد. باید به روحانی بچسبیم و تمام توان را به کار ببریم تا رئیس‌جمهور را به سمت روحانی‌ای که در زمان انتخابات بود، سوق دهیم.»

انتقاد از روحانی نقل محافل شده است

روزنامه زنجیره و ای شرق نیز در شماره شنبه خود به قلم سردبیر نوشت: هنوز مدت زمان چندان از دوره دوم ریاست جمهوری حسن روحانی نگذشته که موجی از انتقادات در شبکه‌های اجتماعی

به‌&zwjz&zwjz; راه افتاده است. در سطح جامعه و در گفت‌&zwjz&zwjz; وگویی میان مردم کوچه‌&zwjz&zwjz; و بازار نیز نقل مجالس بیش از هرچیز، انتقاد از دولت روحانی و عملکرد آن است.

نویسنده در ادامه علت اصلی ناامیدی مردم از روحانی را چنین تحلیل کرده است: « به‌&zwjz&zwjz; نظر می‌&zwjz&zwjz; رسد آنچه بیش از همه مردم را سرخورده کرده، باور آنان به این نکته است که روحانی دیگر نیازی به رأی مردم ندارد! و اینک بیش از هرچیز در پی ماندن در قدرت است. شاید این حرف‌&zwjz&zwjz; و حدیث‌&zwjz&zwjz; ها پایه و مبنای چندانی نداشته باشد؛ اما هرچه هست، باور مردم به دولت روحانی و فراتر از آن سیاست را خدشه‌&zwjz&zwjz; دار کرده است.»

به خاطر حمایت از شما به ما فحش می‌&zwjz&zwjz; دهند!

مصطفی کواکبیان عضو فراکسیون امید و نماینده تهران در مجلس شورای اسلامی نیز در نطق میان دستور خود در جلسه علنی دیروز گفت: آقای رئیس‌&zwjz&zwjz; جمهور شما آیا در فضای مجازی هستید که امروز چه ناسزاهایی به ما اصلاح‌&zwjz&zwjz; طلبان به خاطر حمایت از شما سرداده می‌&zwjz&zwjz; شود. چرا باید چنین باشد؟ چرا وعده‌&zwjz&zwjz; هایی که به مردم داده‌&zwjz&zwjz; اید عمل نمی‌&zwjz&zwjz; کنید؟ و اگر اصولگرایانی به اصطلاح نمی‌&zwjz&zwjz; گذارند چرا به مردم گزارش نمی‌&zwjz&zwjz; دهید؟

آنچه که از گزارشات متعدد منتشر شده در روزنامه‌&zwjz&zwjz; های زنجیره‌&zwjz&zwjz; ای مشخص می‌&zwjz&zwjz; شود آن است که مدعیان اصلاحات به وضعیت بد اقتصادی کشور در شرایط کنونی اذعان دارند، آنان می‌&zwjz&zwjz; دانند و اعتراف می‌&zwjz&zwjz; کنند که وضعیت آنگونه که روحانی از آن سخن می‌&zwjz&zwjz; گوید خوب نیست و از سوی دیگر به حمایت اصلاح طلبان از رئیس‌&zwjz&zwjz; جمهور و پیروزی او و نیز نقش خود در این گردونه واقفند.

با این وجود دو راه بیشتر ندارند، یا حمایت خود را ادامه دهند و با روحانی به پایان این تونل که به گفته صادق زیباکلام نور امیدی در انتهای آن دیده نمی‌&zwjz&zwjz; شود برسند و یا حساب خود را جدا کنند تا بتوانند در سال 1400 با لباس و ظاهر و قامتی جدید بار دیگر سیاست وعده و ایجاد امید به آینده را پی بگیرند و پیروز انتخابات شوند!

روشن و واضح است که اصلاح‌&zwjz&zwjz; طلبان نمی‌&zwjz&zwjz; توانند سهم خود در وضعیت کنونی را منکر شوند، آنان در خرابکاری‌&zwjz&zwjz; های موجود بخصوص در حوزه اقتصادی شریک بوده و باید پاسخ دهند ولی با روحانی تا سال 1400 نمی‌&zwjz&zwjz; توانند این مسیر را ادامه دهند چرا که در انتخابات پیش رو مردم خواهند پرسید که چه کسانی در این وضعیت مقصرند و آیا در آن شرایط مانند گذشته می‌&zwjz&zwjz; توان تقصیر را متوجه دولت‌&zwjz&zwjz; های گذشته دانست و عبور کرد؟!

رویکرد مدعیان اصلاحات در تعامل با مردم صادقانه نیست، آنان به جای پذیرش سهم خود در وضعیت بد اقتصادی موجود به دنبال انداختن تقصیر به گردن منتخب مورد حمایت خود بوده و می‌&zwjz&zwjz; خواهند به سلامت خود را به 1400 برسانند ولی حتی خود آنان می‌&zwjz&zwjz; دانند که این شیوه جوابگو نبوده و مردم مسببان وضعیت موجود را به خوبی می‌&zwjz&zwjz; شناسند.